

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

VIII. De non ordinandis his, qui psalmorum, canticorum seu hymnorum
ignari sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

ab aliquo religari? Sic enim ad Petrum Veritas ait: *Quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in cælo: & quodcumque solueris super terram, erit solutum & in cælo.* Nequam ergo aliquando poterit profanari, quod diuina iufione, simulque apostolicæ traditionis auctoritate sacram noscitur extitisse. Verum sicut sanctum chrisma collatum, & altaris honor, euelli non queunt: ita quoque * sanctorum decus honorum, quod his compar habetur & socium, qualibet fuerit occasione perceptum, manebit omnibus modis inconuulsu. Ad extirpandum vero radicitus huius callidæ machinationis inutile argumentum, id fibi rationabiliter dari nouerint in obiectu, quod sacrostanti baptismatis inappreciabile donum est semper; & saepe non solum ^h nolentibus, verum etiam (quod maius est) nescientibus impertitur: sed hoc a nullo penitus profanari permittitur. Quod si & hic opponitur, nec dum rationis capaces existere, qui hoc probantur accipere; hic omnimodo * conticescant: quia si maiores * cognoscant, impune non deserunt, quod paruuli vel nesciendo, vel nolendo percipiunt, quanto magis non conuenit violare, quod pro mortis, aut poenarum euadenda pernicie, occulta Dei dispensatione dignoscitur obuenisse?

Recedant ergo talium desideriorum impudorati fautores; & licet inuiti percepint, quod non merebantur habere, libenter tamen ob cælestis retineant præmium, quod nolendo, per terrenæ consecuti sunt necessitatis eventum: ut * tamen inuiti appetant bona diligere, * quæ sponte videntur * desides impugnare. Quod si quis post hoc perennis dispositionis edictum, non sinceriter sacris inhæserit cultibus, & abiiciens a se gratiam, quam accepit, relabi ad coniugia, moresque sæculi attentauebit, vel eum redire constiterit, mox omni ecclesiastici ordinis dignitate priuatus vere ut apostata a sanctæ ecclesiæ liminibus, & societate fidelium habeatur prorsus exclusus, monasterii claustris, donec aduixerit, sub pœnitentia retrudendus.

VIII.

Octauæ disceptationis * effectu reperimus quosdam diuinis officiis mancipatos tanta * nesciente socordia plenos, ut nec in illis probentur instructi competenter

ANNO CHRISTI
653.
ordinibus, qui quotidianos versantur in usus. Proinde sollicite constituitur, atque decernitur, ut * nullus cuiuscumque dignitatis ecclesiasticæ deinceps * percipiat gradum, qui non totum psalterium, vel canticorum usulum, & hymnorum, siue baptizandi perfecte * nouerit supplementum. Illi vero, qui iam honorum dignitate funguntur, huius tamen ignorantiae cæcitate vexantur, aut sponte sumant intentionem * necessaria perdiscendi, aut a maioribus ad lectionis exercitia cogantur inuiti. * Absurdum siquidem est, eos, qui ceteros simpliciores & laicos habent docere (quibus & disciplinæ, & vitæ debent esse veluti quoddam speculum) ad alicuius ordinis vel dignitatis promoueri statum, quilegem Dei ignorant, nec literarum saltem mediocritate sint insigniti. Nullus igitur ad sacra Dei mysteria tractanda veniat indoctus * lotus aliquis, aut ignorantiae tenebris cæcutiens: sed solus is accedat, quem morum innocentia & literarum splendor reddunt illum. Aliter ordinaturis & ordinandis imminent in posterum Dei & eius ecclesiæ vindicta.

IX.

Nonæ intentionis admonitu detecta est ingluies horrenda voracum, quæ dum freno parsimoniae non adstringitur, religioni contraire * censetur. Nam dicente scriptura: *Qui spenit minima, paulatim decidet in maxima:* illi tanto edacitatis * improba sumptu grassantur, vt cælestia & pene summa contemnere videantur. Etenim cum quadragesimæ dies anni totius decimæ deputentur, quæ in oblatione ieunii * Domini consecrantur, quibus etiam saluberrime conditio humani generis expiatur, dum a quatuor mundi partibus ad hanc homo religionē crediturus adducitur; quatuor elementis formatus, propter transgressionem decalogi quaterdecies conuenienter affligitur: illi ausu temerario hæc omnia contemnentes, voracitatis ingluuiem non frenant, & (quod peius est) paschalia festa illicitorum esum * præceptione profanant. Qui bus ex hoc adeo acerrime interdicitur, vt quisquis absque ineuitabili necessitate, atque fragilitatis euidenti languore, seu etiam ætatis impossibilitate, diebus quadragesimæ esum carnium præsumperit attentare, non solum reus erit resurrectionis Dominicæ, verum etiam alienus

Ecclesi. 19.

Iuo p. 15.
c. 89.